

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Zinaida Florea împotriva Instituției medico-sanitare publice „Maternitatea
municipală nr. 2”
(litigiu de muncă)

împotriva deciziei din 29 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-248/25

NR. PIGD 2-22064147-01-2ra-16052025)

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Jomiru-Niculiță)
Curtea de Apel Centru (jud. R. Pulbere, D. Dulghieru, A. Cașcaval)

22 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Zinaida Florea, reprezentată de avocatul Iurie Spînu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 mai 2022, Zinaida Florea, reprezentată de avocatul Iurie Spînu, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Instituției medico-sanitare publice „Maternitatea municipală nr. 2” prin care a solicitat

- 1.1. Anularea ordinului nr. 2-d din 6 ianuarie 2021 de încetare a contractului individual de muncă cu reclamanta;
- 1.2. Restabilirea reclamantei în funcția de medic obstetrician-ginecolog în secția patologia sarcinii a IMSP Maternitatea municipală nr. 2 din Chișinău;
- 1.3. Încasarea din contul IMSP Maternitatea municipală nr. 2 din Chișinău în beneficiul reclamantei a despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la lucru în mărimea salariului mediu pentru această perioadă;
- 1.4. Încasarea din contul IMSP Maternitatea municipală nr. 2 din Chișinău în beneficiul reclamantei a compensării prejudiciului moral în sumă de 100000 lei și a cheltuielilor de judecată.

2. În susținerea acțiunii, reclamanta a indicat că a activat în cadrul entității pârâte. Aceasta la 17 martie 2022 invocă că a aflat despre constatarea încălcărilor și ordinul nr. 2-d din 6 ianuarie 2021.

3. Referitor la ordinul contestat, reclamanta susține că nu ar fi semnat vreun contract individual de muncă pe termen determinat, ordinul nu i-a fost adus la cunoștință sub semnătură și nu a fost solicitat acordul comitetului sindical în care reclamanta a fost aleasă de colegii de service. La fel, a indicat că ordinul nu conține data încheierii contractului individual de muncă nr. 18 și data expirării termenului.

4. Mai mult, reclamanta indică că ordinul contestat ar fi fost emis în timpul aflării în concediu neplătit în perioada 1 ianuarie 2021 – 1 februarie 2021.

5. Ulterior, Zinaida Florea, reprezentată de avocatul Iurie Spînu, a depus o cerere de completare a pretențiilor prin care a solicitat:

- 5.1. Constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 18 fără dată ;

5.2. Constatarea nulității acordului suplimentar din 7 ianuarie 2020 privind modificarea contractului individual de muncă nr. 18

6. În susținerea cererii de completare a pretențiilor, reclamanta a indicat că aceste acte sunt multe și că nu le-a semnat.

7. De către pârâtă a fost depusă o referință la cererea de chemare în judecată prin care a solicitat respingerea acțiunii. În motivarea acesteia, pârâtă a indicat că ordinul de încetare a contractului de muncă a fost emis în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă care a fost încheiat pe o durată determinată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Centru din 17 iulie 2023, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 20 iulie 2023, Zinaida Florea, reprezentată de avocatul Iurie Spînu, a depus o cerere de apel împotriva hotărârii din 17 iulie 2023 prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, casarea încheierii judecătorei Chișinău sediul Centru privind respingerea cererii de recuzare ca neîntemeiată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2024, cererea de apel a fost respinsă, iar hotărârea din 17 iulie 2023 menținută.

11. În motivarea deciziei, Curtea de Apel Chișinău a indicat că prima instanță corect a determinat raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentat le-a fost dată o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

12. În motivarea acestei concluzii, Curtea de Apel Chișinău a stabilit că atât contractul individual de muncă nr. 18, cât și acordul suplimentar din 7 ianuarie 2020 sunt încheiate în formă scrisă și sunt semnate de ambele părți, ceea ce dovedește existența consimțământului la încheierea raportului de muncă.

13. Astfel, s-a recunoscut ca fiind corectă motivarea efectuată de către instanța de fond, cu referire la concluziile din raportul de expertiză judiciară din 28 aprilie 2023, a lipsei temeiurilor pentru a stabili nulitatea contractului individual de muncă nr.18 și a acordului suplimentar din 7 ianuarie 2020.

14. Instanța de apel nu a reținut argumentarea apelantei/reclamante cu privire la numai probabilitatea executării de Florea Zinaida a semnăturilor în contractul individual de muncă nr.18 și acordul suplimentar din 7 ianuarie 2020, or, formularea concluziei din raportul de expertiză judiciară din 28 aprilie 2023 că semnăturile din numele Florea Zinaida în contractul individual de muncă nr.18 și acordul suplimentar din 7 ianuarie 2020 au fost executate probabil de către însuși Florea Zinaida se datorează faptului că au fost colectate numai 2 semnături ale Florea Zinaidei și acestea după structură sunt simple, conțin o informabilitate redusă și sunt ușor imitabile, pe când concluzia că semnăturile din numele directoarei Gutium Tatiana în contractul individual de muncă nr.18 și acordul suplimentar din 7 ianuarie 2020 au fost executate de către însuși Gutium Tatiana se explică prin variația mare a semnăturilor obținute ale acesteia, executate în diferite condiții de scriere.

15. Totodată, Curtea de Apel Chișinău în acord cu poziția primei instanțe, apreciază critic poziția apelantei/reclamante că momentul aplicării semnăturii reprezintă fals, menționând că un act juridic este valid din momentul exprimării consimțământului, iar semnătura are rolul de a confirma acordul părții, Respectiv, chiar dacă Florea Zinaida a aplicat semnătura sa ulterior datei de întocmire a acordului suplimentar la contractul individual de muncă nr.18, acest fapt nu modifică conținutul sau veridicitatea acestui acord.

16. La acest aspect, Instanța de apel nu a exclus poziția Instituției Medico-Sanitare Publice "MATERNITATEA MUNICIPALĂ NR. 2" cu privire la semnarea acordului din motive administrative și logistice, și anume negocierea și agrearea verbală a faptului că la 7 ianuarie 2020 Florea Zinaida a atins vârsta de pensionare, aici intervenind opțiunea angajatorului de a aprecia deliberativ oportunitatea încetării raporturilor de muncă cu salariatul ce deține statutul de pensionar pentru limită de vârstă sau voința de a modifica termenul contractului, folosindu-se de dreptul de a negocia clauza contractuală cu privire la termenul contractului cu salariatul.

17. La examinarea legalității actului de încetare a contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, instanța se limitează la verificarea existenței și incidenței circumstanțelor arătate.

18. Curtea de Apel Chișinău a menționat că prima instanță, corect menționând că urmează a fi diferențiată procedura de încetare a contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, aplicată în situația din față, de procedura de încetare a contractului individual de muncă la inițiativa unei părți, întemeiat a concluzionat că argumentele reclamantei/apelantei Florea Zinaida se referă la ultima, și anume la concediere – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată determinate, situație ce nu se atestă la caz.

19. Instanța de apel a apreciat critic poziția apelantei/reclamantei Florea Zinaida privind neaducerea la cunoștință a ordinului de încetare a contractului individual de

muncă ca temei de ilegalitate a acestuia, or, în măsura în care salariatul cunoștea data încetării raporturilor de muncă, faptul respectiv nu constituie temei de anulare a ordinului, circumstanța respectivă fiind importantă pentru respectarea termenului de adresare în instanța de judecată cu privire la anularea ordinului dat. garanția prevăzute la art. 83 alin.(4) Codul muncii se referă doar la cazurile când raporturile de muncă continuă de fapt și nici una dintre părți nu a cerut încetarea lui, pe când în speță o parte – angajatorul a cerut încetarea raporturilor de muncă, mai mult, raporturile de muncă nici nu au continuat de fapt, or simpla depunere de către Florea Zinaida a cererii cu privire la acordarea concediului neplătit conform art. 120 din Codul muncii începând cu 1 ianuarie 2021 până la 1 februarie 2021 nu poate substitui întrunirea celor două condiții cumulative menționate.

20. În continuare, instanța de apel a respins ca neîntemeiate criticile apelantei cu privire la faptul că instanța nu a luat în calcul ordinul privind trecerea în rezerva de cadre și faptul că acesta a fost emis în lipsa cererii salariatei, menționând că ordinul privind trecerea în rezerva de cadre nu constituie obiectul acțiunii, iar instanța examinează cauza în limitele pretențiilor înaintate de reclamant. În această ordine de idei, a concluzionat că prima instanță corect a stabilit că în situația în care ordinul de încetare a contractului individual de muncă este legal, pe cale de consecință urmează a fi respinse ca neîntemeiate pretențiile referitoare la restabilire, încasarea despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la muncă și a prejudiciului moral.

21. Totodată, instanța de apel a subliniat că simpla citare a normei legale cât și careva dubii sau suspiciuni cu privire la obiectivitatea și nepărtinirea magistratului nu pot servi drept argument justificat întru recuzarea acestuia, atâta timp cât nu există fapte dovedite care să dea naștere la îndoieli în ceea ce privește imparțialitatea lui.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 5 mai 2025, Zinaida Florea, reprezentată de avocatul Iurie Spînu, a depus o cerere de recurs împotriva deciziei din 29 octombrie 2024, motivată prin temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a), b), e), f) din Codul de procedură civilă.

23. În motivarea recursului, Zinaida Florea a invocat că interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, făcând trimitere la pct. 8, 13, 14 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție privind practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă nr. 9 din 22 decembrie 2014. În acest sens s-a invocată că în Contractul individual de muncă lipsește data semnării și nu a produs efecte, iar ordinul de încetare a contractului nu i-a fost adus la cunoștință sub semnătură și nu indică ultima zi de muncă.

24. În al doilea rând, recurenta a invocat că prin admiterea recursului se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție. În motivarea acestui

temei, recurenta a indicat că instanța de apel nu a ținut cont de decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2022 prin care s-a constatat că ordinul din 6 ianuarie 2021 nu a fost adus la cunoștința acesteia și că în Contractul individual de muncă lipsește data semnării, ceea ce l-ar face nul. Recurenta mai indică asupra faptului că nu a dat consimțământul pentru perfectarea acordului suplimentar din 7 ianuarie 2020. La fel, a fost indicat că instanța de apel eronat a constatat despre „atingerea vârstei de pensionare”, or recurenta la data perfectării acordului nu era pensionată și neîncadrată în câmpul muncii. Statutul de pensionară s-a obținut la 1 aprilie 2020. În acest sens, indică recurenta că nu este indicat temeiul legal al încheierii pe perioadă determinată a contractului. Dezvoltând acest temei de recurs, recurenta a indicat că instanțele inferioare nu au apreciat comportamentul discriminatoriu al intimatului, care în mod jignitor s-a referit la problemele de sănătate a recurente, încălcând confidențialitatea informației. Suplimentar a indicat că intimatul a ignorat legea și a pus pe seama recurente dovedirea ilegalității eliberării, precum și a perfectării dubioase a actelor contestate.

25. În al treilea rând, recurenta a indicat că hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. În acest sens a indicat că instanța de apel eronat a apreciat următoarele probe:

- 25.1. cererea de acordare a concediului, ceea ce ar demonstra că ordinul din 6 ianuarie 2021 a fost emis în timpul aflării în concediu.
- 25.2. Procesul verbal de control al Inspectoratului de stat al muncii din 14 martie 2023, care ar constata că ordinul de încetare a contractului de muncă nu a fost adus la cunoștință recurente sub semnătură.
- 25.3. Pașaportul recurente cu mențiunile ieșirii /intrării din/în țară, care ar demonstra că în perioada 05-09 ianuarie 2020 recurenta s-a aflat la București și nu putea să semneze acordul suplimentar.
- 25.4. Legitimația de pensionar care dovedește obținerea statutului de pensionar la 1 aprilie 2020.
- 25.5. Plângerea penală, pornirea cauzei penale și ridicarea actelor care ar constata falsificarea actelor.
- 25.6. Ordinul din 29 octombrie 2020 privind trecerea în rezerva de cadre, considerând că ordinul de încetare a raportului de muncă a fost emis în timpul aflării recurente în concediu.
- 25.7. Contractul individual de muncă nr. 18, indicând că nu conține data și că nu l-ar fi semnat.
- 25.8. Raportul de expertiză judiciară din 28 aprilie 2023, indicând că concluziile raportului de expertiză confirmă perfectarea dubioasă a acordului suplimentar care conține concluzia că semnătura Zinaidei

Florea a fost aplicată probabil de aceasta, mențiunea „probabil” fiind lămurită prin faptul că semnăturile acesteia sunt simple, conțin o informabilitate redusă, sunt ușor imitabile, respectiv se deduce că puteau fi ușor falsificate. La fel, recurenta critică modul în care instanța de apel a ignorat concluzia potrivit căreia mai întâi a fost aplicată ștampila apoi semnătura, pe când recurenta consideră că în mod normal consecutivitatea urma a fi inversă.

25.9. Instanțele inferioare nejustificat au refuzat audierea martorului Gheorghe Lăpteanu care a efectuat controlul la intimat și ar fi constatat mai multe neconformități ale angajatorului.

26. În al patrulea rând, recurenta a indicat că instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale. În acest sens, a indicat că completul de judecată care a examinat cauza, pe parcursul examinării s-a modificat, iar participanților la proces nu li s-a adus la cunoștință actele privind desemnarea președintelui completului și înlocuirea judecătorilor. Aceste modificări ar fi dus la ne audierea martorului Gheorghe Lăpteanu. La fel, recurenta indică că deliberarea a fost amânată pentru 22 octombrie, iar la această dată ședința nu a avut loc, deliberarea având loc pe 29 octombrie 2024.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

28. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

29. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

30. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

31. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

32. Art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”

33. Art. 158 alin. (6) din Codul de procedură civilă:

„(6) Raportul de expertiză nu este obligatoriu pentru instanța judecătorească și se apreciază conform art.130. Respingerea lui însă trebuie să fie motivată.”

34. Art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.”

35. Art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător.”

36. Art. 372 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) În apel nu se poate schimba calitatea procedurală a părților, temeiul sau obiectul acțiunii și nici nu pot fi înaintate noi pretenții. Se pot cere însă dobânzi, rate, venituri ajunse la termen și orice alte despăgubiri apărute după emiterea hotărârii în primă instanță, se poate solicita o compensație legală.”

37. Art. 89 alin. (2) din Codul muncii:

„(2) La examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanța de judecată va solicita opinia consultativă a organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 29 octombrie 2024 (Vol. I, f.d. 222-228).

39. Totodată, la 21 martie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2024 (Vol. I, f.d. 248).

40. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 5 mai 2025 de către Zinaida Florea, reprezentată de avocatul Iurie Spînu, a fost declarat în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

41. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

43. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Transpunând aceste considerațiuni asupra cauzei deduse judecătii, completul de judecată observă că cererea de recurs este motivată prin temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a), b), e), f) din Codul de procedură civilă.

46. Totuși, după cum a fost expus, deja, în jurisprudența Curții Supreme de Justiție (încheierea nr. [2ra-883/24](#), §61), temeiurile stabilire la art. 432 alin. (1) lit. a) și art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă nu pot fi invocate simultan, deoarece ele se exclud reciproc. În aceeași încheiere ([2ra-883/24](#), §62-70), Curtea Supremă de Justiție a explicat aplicabilitatea temeiului de recurs prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă)

47. La fel, în jurisprudența sa (decizia nr. [2rac-32/23](#), §48, decizia nr. [2ra-489/23](#), §51, decizia nr. [2ra-188/25](#), §48), Curtea Supremă de Justiție a tranșat deja faptul că lacunele în probatoriu nu pot fi înlocuite cu presupuneri referitoare la conținutul și întinderea drepturilor și obligațiilor într-un raport juridic. Astfel, hotărârea judecătorească nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri ci doar pe probe.

48. Principala critică pe care o ridică recurenta se referă, în esență, la valabilitatea contractului individual de muncă și a acordului suplimentar, motiv pentru care, în temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, îi revenea obligația de a demonstra prin mijloace convingătoare că semnăturile de pe acte nu îi aparțin (a se vedea încheierea nr. [2ra-875/23](#), §37-41). Or, angajatorul, la examinarea litigiului individual de muncă, este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului, nu și faptul semnării personale de către salariat a contractului individual de muncă și acordurilor de modificare a acestuia, în sensul art. 89 alin. (2) din Codul muncii. Astfel, critica invocată de recurentă nu este în stare să inverseze sarcina probațiunii în prezenta cauză.

49. Din aceste considerațiuni, Completul de Judecată al Curții Supreme observă că instanța de apel a fost îndreptățită să dea apreciere raportului de expertiză în modul prevăzut de art. 158 alin. (6) din Codul de procedură civilă, apreciindu-l după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

50. Faptul că instanța de apel a format concluzia sa având la bază un anumit șir de probe nu poate fi interpretat ca o omisiune sau ignorare a altor mijloace de probă, ci reprezintă un proces firesc și necesar în activitatea de apreciere judiciară. Mai mult ca atât, o astfel de critică nu demonstrează o apreciere vădit nerezonabilă a probelor sau că hotărârea sau decizia este arbitrară.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

52. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că instanțele de fond și apel au fost îndreptățite a reține că atât contractul individual de muncă, cât și acordul suplimentar sunt acte valabile, rezultatul unei manifestări de voință liber consimțite între părți.

53. Referitor la critica recurenței a faptului că nu existau temeiuri de a modifica termenul contractului individual de muncă din perioadă nedeterminată în perioadă determinată din motiv că nu ar deține calitatea de pensionară, instanța de recurs observă că o astfel de critică a fost invocată abia în cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel. Anterior, critica recurenței s-a limitat doar la faptul că acordul de modificare nu conține temeiul de stabilire a perioadei determinate și că o astfel de stabilire a perioadei determinate putea fi făcută prin încheierea unui contract individual de muncă și nu a unui acord suplimentar.

54. Instanța de recurs califică acest argument ca o încercare de completare a temeiului acțiunii, prin completarea criticii acordului suplimentar la contractul individual de muncă cu o critică care nu a constituit obiectul dezbaterii judiciare în instanța de fond și în instanța de apel. O astfel de conduită este contrară scopului fazei recursului împotriva deciziei instanței de apel, or la această etapă nu se mai poate schimba calitatea procedurală a părților, temeiul sau obiectul acțiunii și nici nu pot fi înaintate noi pretenții, fapt prevăzut la art. 442 alin. (2), coroborat cu art. 372 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

55. În ceea ce privește critica constituirii completului la Curtea de Apel Chișinău, instanța de recurs observă că la materialele dosarului au fost prezentate dispozițiile de constituire a completelor de judecată în cadrul Curții de Apel Chișinău (Vol. I, f.d. 175, 193, 219). La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că reprezentantul Zinaidei Florea a fost prezent la toate ședințele de judecată și nu a invocat niciodată în vreun mod vreoa cerere de recuzare a vreunui judecător din complet.

56. Astfel, criticile recurenței se rezumă la un simplu dezacord cu soluția instanțelor inferioare, iar acest dezacord nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

57. Argumentelor invocate de către recurentă li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va considera recursul declarat de Zinaida Florea, reprezentată de avocatul Iurie Spînu, ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

58. Faptul că pentru a constata că cererea este în mod vădit neîntemeiată, Curtea are uneori nevoie să recurgă la un raționament mai lung și minuțios în decizia sa, nu schimbă nimic din caracterul „vădit” neîntemeiat al recursului. Un asemenea

raționament judiciar este dictat de obligația instanței de a combate cu claritate argumentele formale ale reclamantului, chiar dacă ele sunt esențial lipsite de fond juridic (încheierea nr. [2ra-1769/23](#), §48).

59. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Zinaida Florea, reprezentată de avocatul Iurie Spînu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat